

Vermakelijke deur

In mijn dagelijks leven imiteer ik weinig. Dat vind ik jammer. Er valt elke dag wel wat te imiteren. Ik merk niet op dat ik word geïmiteerd, maar dat kan ook komen doordat ik niet over straat ga. Men ziet mij slechts thuis zagezegd, achter een gesloten deur en gesloten gordijnen, zagezegd. Ik imiteer wel eens, midden in de huiskamer, een gesloten deur. Van twee zijden. Waarvan de sleutel van het slot zoek is. Ik lach me dan een kreek, want er kan niemand in of uit. En dat midden in de huiskamer. Gelukkig is het een imitatie. Jammer dat er geen publiek is, want de imitatie is steengoed. Een gemiddeld publiek zou dit bovengemiddeld waarderen.

XXapXX